



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 163/2025
30.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Иване Рађеновић, Мирјане Андријашевић и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Маклер доо Београд, чији је пуномоћник Драган Стојановић, адвокат у ..., против туженог Дома здравља „Др Ђорђе Ковачевић“ из Лазареваца, кога заступа Државно правобранилаштво Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4892/23 од 14.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4892/23 од 14.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4892/23 од 14.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3000/22 од 08.02.2023. године, у ставу I изреке је дозвољено објективно преиначење тужбе, у ставу II изреке је укинута решење о дозволи извршења Привредног суда у Београду ИИв 985/22 од 10.03.2022. године, у ставу III изреке је тужени обавезан да тужиоцу исплати износ од 576.006,54 динара са законском затезном каматом на износе и за периоде означене у изреци, у ставу IV изреке тужени је обавезан да тужиоцу исплати законску затезну камату на укупан износ од 2.962.182,36 динара, односно на појединачне износе и за периоде означене у изреци, у ставу V изреке је одбијен тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 3.537.188,90 динара, односно на појединачне износе и за периоде означене у изреци, а у ставу VI изреке је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 144.463,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4892/23 од 14.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу III изреке.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке.

Нижестепеним одлукама у побијаном делу правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за исплату главног дуга у износу од 576.006,54 динара по фактурама, на име цене за испоручену робу и законских затезних камата за период доцње.

Наводи ревизије се свде на побијање утврђеног чињеничног стања, што није основ предвиђен одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за посебну ревизију.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је тужбу ради исплате дуга - предлог за извршење, поднео дана 09.03.2022. године. Вредност предмета спора је 576.006,64 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа-судија
Татјана Миљунска, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић